

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Contumax potest excommunicari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

pore confessionis, non tutè affirmatur: quia si attritus (ut prædictum est) suscipit sacramentum poenitentiae & Eucharistie, fatis facit præcepto Ecclesiæ. Ex hoc autem quod peccata memoriaræ occurunt, sicut non tenetur ad tunc confitendum, ita nec ad tunc conterendum. Vtrumque enim est præceptum affirmatiuum, obligans tempore necessitatis, quod non constituit memoriarum. Sed tenetur semper ad non approbandum, ad nō complacendum: quia ista sunt præcepta negatiua, quæ obligant semper & ad semper. Dies quoque festos sanctificare noua contritione peccatorum, sanctum consilium ac omni observatione dignum est, non tamen præceptū: quia nec ex parte contritionis præceptum de contritione determinatur ad diem festum, nec ex parte diei festi præceptum de sanctificatione festorum, determinat sibi contritionem peccatorum.

Contumax potest excommunicari.

Contumacia, pro quanto contra obedientiam iudicis debitam tendit, peccatum est mortale. In cuius signum potest contumax excommunicari.

Contumelia quando sit peccatum mortale.

Contumelia (qua quis malum culpæ iniuriosè in proximum coram profert: puta, Tu es fur) peccatum mortale est formaliter sumpta: quia quantum in se est, laedit proximum in bono honoris. Dixi formaliter, hoc est ex intentione dehonorandi, quia materialiter (hoc est non ex intentione dehonorandi) possunt verba contumeliosa absque ullo peccato dici: reprehensionis gratia, vel cum peccato veniali ex leuitate. Memento quoque hic & ubique, quod huiusmodi peccata mortalia ex suo genere sunt veniam proprie imperfectionem actus, vel quia primi modi: vel quia contumelia minima, vel quia materialiter.